

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: ФИЛОЛОШКИ

ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ	
ПРИМЉЕНО:	20.10.2015.
ОРГ. ЈЕД.	09/1665/15

ИЗВЈЕШТАЈ

о оцјени подобности теме и кандидата за израду докторске тезе

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Одлуком Наставно-научног вијећа Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци број 09/3.1191-10/15 од 9. 9. 2015. године именовани смо у Комисију за оцјену подобности кандидата за израду докторске дисертације мр Светлане Митић и теме коју предлаже под насловом „Утицај идентитета при примени комуникацијског приступа у настави енглеског као страног језика са старијим адолесцентима”. Комисију сачињавају:

1. др Сања Јосифовић-Елезовић, доцент; ужа научна област: специфични језици – енглески језик; Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци; ментор;
2. др Жељка Бабић, ванредни професор; ужа научна област: специфични језици – енглески језик; Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци; члан;
3. др Данијела Кулић, доцент; ужа научна област: англистичка лингвистика; Филозофски факултет Универзитета у Приштини с привременим седиштем у Косовској Митровици, члан.

Састав Комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звање, назив уже научне области за коју је изабран у звање, назив универзитета и факултета у којем је члан комисије стално запослен.

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ, НАУЧНА И СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Основни подаци, образовање и радно искуство

Светлана Митић рођена је 9. фебруара 1973. у Риједи, Република Хрватска, СФРЈ. Основну школу и гимназију завршила је у Краљеву. Диплому професора енглеског језика и књижевности стекла је на Филолошком факултету Универзитета у Приштини 1995. године, остваривши током студија просјечну оцјену 8,70 (осам и 70/100), а тамо је стекла и своје прво радно искуство као асистент-приправник на Одсјеку за англистику (1995-1998). На Универзитету у Бањој Луци с краћим прекидом ради од 1998. године. Од 2000. до 2013. године радила је на Архитектонско-грађевинском факултету Универзитета у Бањој Луци као наставник енглеског језика за посебне намјене. Од 2013. ради на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци, на Студијском програму енглески језик и књижевност, као виши асистент на предметима из области методике наставе енглеског језика и савременог енглеског језика. Године 2012. одбранила је на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци магистарски рад под називом „Приказ западне цивилизације у романима Џозефа Конрада и Џ. М. Куџија” и тиме стекла титулу магистра књижевних наука, остваривши претходно у току постдипломских студија просјечну оцјену 9,71 (девет и 71/100). Усавршавала се кроз неколико курсева обуке за наставнике и обучаваоце наставника енглеског језика. Испитивач је за усмени дио испита из енглеског језика Универзитета у Кембриџу (ESOL). Стални је судски тумач за енглески језик. Служи се енглеским и француским језиком.

Стручне конференције

- 2011 – *Језик струке: изазови и перспективе*, Друга међународна конференција о језику струке Друштва за стране језике и књижевности, Филозофског факултета и Филолошког факултета Универзитета у Београду, Филозофски факултет, Београд, Србија
- 2006 – *Перспективе и изазови [Perspectives and Challenges]*, Трећа конференција наставника и професора енглеског језика Азербејџана, Удружење наставника и професора енглеског језика Азербејџана, Баку / Шеки, Азербејџан

Научне конференције

- 2015 – *Поновно стварање традиције. Друга међународна конференција посвећена енглеском језику и студијама књижевности [2nd International Conference on English Language and Literary Studies CELLS: Remaking Tradition]*, Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци, Бања Лука, РС, БиХ
- 2014 – *Примјена међукултурне лингвистичке компетенције у настави страних језика [FLTAL '14: Applying Intercultural Linguistic Competence to Foreign Language Teaching and Learning]*, Међународни универзитет „Бурч”, Сарајево, БиХ
- 2013 – *XXIII конференција посвећена британским и америчким студијама [23rd Conference on British and American Studies]*, Западни универзитет у Темишвару, Темишвар, Румунија
- 2013 – *Упркос струји. Прва међународна конференција посвећена енглеском језику и студијама књижевности [1st International Conference on English Language and Literary Studies CELLS: Going Against the Grain]*, Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци, Бања Лука, РС, БиХ
- 2005 – *Нови аспекти у настави језика*, Филозофски факултет Универзитета у Приштини, Косовска Митровица, СЦГ
- 1998 – Симпозион *Личност*, Цетињска богословија и Универзитет у Никшићу, Подгорица, Цетиње, Будва, СРЈ

Објављени стручни радови

1. С. Митић, „Студентске презентације у настави енглеског језика за посебне намене”, Зборник радова са научног скупа *Нови аспекти у настави језика*, Филозофски факултет Универзитета у Приштини, Косовска Митровица, 2006. UDK 811.111'276.6:001.4

Овим стручним радом преноси се драгоцено искуство везано за могућност примјене технике презентације у настави енглеског језика за посебне намене са студентима на универзитетском нивоу, које се анализира у свјетлу доприноса осавремењавању наставног процеса у области високог образовања. У првом дијелу разматрају се специфичности учења енглеског језика на студију архитектуре и сродних дисциплина у контексту општих теоријских поставки наставе страног језика за посебне намене и описују околности у којима је одабран и спроведен описани начин рада. Други дио упознаје читаоца с организацијом наставе по принципу менторског рада, припремом и представљањем радова / презентацијама, расподјелом улога и одговорности унутар односа студент – наставник, те међу самим студентима, као и начину оцјењивања готових радова / презентација. Наводе се разлози за избор оваквог начина рада и сагледава његова оправданост у смислу повећања мотивације и побољшања језичких и нејезичких компетенција студената, као и недостаци и пропусти. Ауторка закључује да би менторска настава осигурала најбоље резултате при примјени овог начина рада, те да се техника такође може употријебити као средство интензивног курса који би имао за циљ развијање способности коришћења разнородних материјала, вјештина читања, писања и превођења током израде рада, али и других, и припреме за усмено излагање.

2. С. Митић, „Иновације у настави језика струке – развијање језичких вештина као средство побољшања језичке компетенције”, Међународна конференција *Језик струке: изазови и перспективе*, зборник радова, Друштво за стране језике и књижевност Србије, Београд, 2011.UDC 811.111'276.6:72 378.147::811.111(497.6) 378.214.11

Наведени рад је стручног карактера, а као и претходни заснива се на искуству ауторке у раду с универзитетским студентима који слушају енглески за посебне намене. У њему се разматрају околности, социопсихолошки и педагошко-дидактички разлози за покушај модификовања наставног програма предмета Енглески језик у архитектури на Архитектонско-грађевинском факултету у Бањалуци. Ауторка је у наставу увела иновације којима је је потенциран рад на индивидуалним језичким вјештинама ради успјешнијег усвајања стручне лексике, уз претежно коришћење или традиционалних текстуалних или нестандартних аудио-визуелних материјала. Неки од закључака које износи донети су на основу посматрања, док су други добијени обрадом упитника и анализом језичких тестова које су студенти радили. У закључку, ауторка указује на сврсисходност коришћења разнородних материјала и потребу за софистицираним комбиновањем вјештина на часу и у самосталном раду, уз оправданост укључивања нестандартних материјала и техника рада у наставу језика струке.

3. S. Josifović-Elezović, S. Mitić, „Product writing for better linguistic and cultural acquisition by English language students”, Зборник радова с међународне конференције *FLTAL '14: Applying Intercultural Linguistic Competence to Foreign Language Teaching and Learning*, International Burch University, Sarajevo, 2014.

Овај стручни рад написан је на тему наставе писања која за циљ има развијање способности писања одређених врста текстова неакадемског типа (извјештаја, молби за посао, жалби) и истиче предности и недостатке такве наставе у односу

на писање као процес. У првом, теоријском дијелу рада ауторке контрастирају писање оријентисано ка тексту као производу и писање као процес, формативно и сумативно вредновање, а такође се дотичу и значаја контрастивне граматике за наставу писања. У другом дијелу рада представљени су резултати курса писања спроведеног с првом годином студената енглеског језика на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци на предмету Савремени енглески језик 1 и 2 – лексичке вјежбе, које ауторке анализирају с обзиром на усвајање и побољшање граматичких форми и лексике која је потребна или се најчешће користи при писању обрађиваних врста текста, те стварни напредак студената, као и измјену става према текстуалним формама које се сматрају типичним за англо-америчку културу. Значајан је закључак који се тиче ефекта који су наставни процес и вредновање имали на студенте у смислу подизања свијести да је могуће кроз оцјену ограниченог броја производа у ствари оцијенити учење као процес, чиме вредновање прави искорак ка формативном, а настава која се бави производом стиче одлике процеса, у смислу развоја вјештине.

Објављени научни радови

1. S. Mitić, „Obscuring one’s self: J. M. Coetzee’s fictional autobiographies”, *Going Against the Grain: Essays on Literary and Language Studies*, Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет, 2014.

Овим радом кандидаткиња проблематизује виђење одабраних романа јужноафричко-аустралијског писца Ц. М. Куција као исповједних. Утврђујући обим и начин на који је писац уткао квазиаутобиографске елементе у своје фикционалне аутобиографије *Boyhood: Scenes from Provincial Life*, *Youth: Scenes from Provincial Life II* и *Summertime: Fiction*, она тумачи поступке којима писац дестабилизује аутобиографско приповедање, комбинујући наводно чињенични садржај у постмодернистичке форме и тако творећи текст који је суштински фиктиван.

2. С. Митић, „Сахиб Ненада Величковића – романом упркос балканизму”, *Филолог*, V 2014 9, Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет, 2014. УДК 821.163.41.09 DOI 10.7251/fil1409277m

У овом раду ауторка тумачи роман „Сахиб” сарајевског писца Ненада Величковића служећи се апаратом блиским или директно заснованим на постколонијалној књижевној критици. Њен је закључак да се овим романом деконструира балканистички дискурс, поступком писања којим се первертира позиција приповедача, странца, у односу на доминантне локалне културне кодове и праксу и пародира квазихуманистички карактер међународног интервенционизма, а с њим у вези и „цивилизацијски” идентитет становника Првог света. Значај овог рада је у томе што не оцјењује вриједност „Сахиба” само кроз ефекат деконструкције балканистичког дискурса, већ и што увиђа шири културолошки значај пишевог поступка с обзиром на начин на који скреће пажњу читаоца на процесе неоколонијалне акултурације који су се посебно интензивно одигравали у периоду након ратова којима је кулминирао распад Југославије, колико захваљујући интенцији миротвораца, толико и захваљујући одсуству било какве стратегије да се одбране властити језик и култура.

Објављени преводи (избор)

- Жарко Шарић и др. (ур.), *Живот у мочвари / Life in Wetland*, Урбанистички завод Републике Српске, Бањалука, 2004 (коаутор превода/С→Е, Е→С)
- Дон Вилкинс, „Земља и море: Италија и Медитеран у римским списима о исхрани”, у: *Крајина – Часопис за књижевност и културу*, Бања Лука-Београд, Година V, бр. 17, зима 2005/2006 (аутор превода/Е→С)
- Manojlo Čalija, *The Cursed Dungeon of Sarajevo*, Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, Istočno Sarajevo, 2006 (аутор превода/С→Е)
- Здравко Антонић и др. (ур.), *Јасеновац: Зборник / 3. Међународна конференција о Јасеновцу „Јасеновац – Анатомија запостављених концентрационих логора”*, 11. Међународна конференција о холокаусту „Холокауст из перспективе 21. века”, ЈУ „Спомен-подручје Доња Градина”, Козарска Дубица, Удружење „Јасеновац–Доња Градина”, Бања Лука, 2007 (препис стенограма, аутор превода/Е→С)
- Славица Арсенијевић и др., *Накит од праисторије до средњег вијека: Археолошка збирка Музеја Републике Српске*, Музеј Републике Српске, Бања Лука, 2008 (коаутор превода/С→Е)
- Сарита Вујковић, *У грађанском огледалу: идентитети жена босанскохерцеговачке грађанске културе, 1878-1941*, Музеј савремене умјетности Републике Српске, Бања Лука, Културни центар Београда, Београд, 2009 (аутор превода сажетка/С→Е)
- Simo Brdar, *GradinaD*, Udruženje Jasenovac-Donja Gradina, Banja Luka, Glas Srpske, Banja Luka, 2012 (аутор превода/С→Е)

- а) Навести неопходне биографске податке: школовање, успјех у току школовања, кретање у служби, резултати научно-истраживачког или стручног рада, јавна признања, друштвене активности и познавање страних језика;
- б) У прилогу биографије доставити списак објављених научних радова.

2. ЗНАЧАЈ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ИСТРАЖИВАЊА

Значај истраживања

Предложено истраживање испитало би могућност оптимизације примјене комуникативног приступа у настави енглеског као страног језика у раду са старијим адолесцентима тиме што би се при организацији наставног процеса и избору материјала и наставних активности обратила посебна пажња на идентитет ега ученика, односно њихове представе о себи али и вршњацима. Примјена комуникативног приступа у посљедњих неколико деценија најчешће значи примјену појмовно-функционалног метода, који ипак остаје деперсонализован и деконтекстуализован, чак и када се ученик, кроз рад у групи и пару, налази у центру наставног процеса. Значај истраживања је у испитивању и потенцирању могућности персонализације и веће контекстуализације комуникативног приступа уз истицање идентитета као индивидуалне разлике од значаја за усвајање језика.

Преглед истраживања

С обзиром на дефинисани циљ истраживања, утврђивање могућности оптимизације комуникативног приступа у настави енглеског језика као страног увођењем идентитета ега као конструкта на нивоу методичке и садржајне организације програма наставе с циљем успјешнијег усвајања језика, кандидаткиња предлаже да теоријски, као први дио истраживања, укључи преглед релевантне методичке, психолошке и психолингвистичке литературе, те на основу њега анализу садржаја уџбеника енглеског језика у употреби у завршним разредима средње школе у Републици Српској и њихове примјенљивости из угла комуникативног приступа. На основу теоријског проучавања и анализе уџбеника био

би осмишљен посебан програм наставе у складу с комуникативним приступом и концептом идентитета као посебним интегративним елементом, који би био имплементиран током другог, практичног дијела истраживања у учионици.

Практично истраживање у учионици (акционо истраживање) било би спроведено на часовима лекторских вјежби са студентима прве године енглеског језика на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци. У првој фази практичног истраживања кандидаткиња би као наставне материјале користила анализирани уџбенике, а у другој програм, наставне активности и материјале посебно осмишљене у складу с принципима комуникативног приступа. Овај дио ће јој послужити да, уз примјену одабраних и посебно конструисаних језичко-методичких и психолошких инструмената, оцијени потенцијал приступа, тј. коришћених уџбеника и спроведених активности, у смислу развоја језичких способности, нарочито способности комуницирања, и консолидације индивидуалног и колективног/групног идентитета.

У теоријском дијелу истраживања, кандидаткиња ће дати преглед развоја схватања и примјене комуникативног приступа у свијету. У приједлогу тезе позива се на ауторе Ричардса, Роџерса, Литлвуда и др., који су о приступу писали на његовим почецима и у скорије вријеме, а чији закључци садрже свијест о томе да је наступило вријеме „након метода”, те да је унутар комуникативног приступа могуће дати само врло широко постављене смјернице. Комисија предлаже да се сем дијахронијског приступа комуникативном приступу кроз тријадну приступ-метод-техника у овом дијелу обрати пажња и на теорије учења уопште као и теорије учења језика (бихевиоризам, конструктивизам, ментализам, интеракционизам, итд.).

У разматрању идентитета ега кренуло би се од класичне теорије психосоцијалног развоја личности Ерика Ериксона, који је приказао развој идентитета човјека кроз осам психосоцијалних фаза, а као изузетно значајну истакао пету фазу, која се везује за период старије адолесценције, а током које се формира идентитет одрасле особе. У овој фази може доћи до кризе идентитета, која се може манифестовати као непознавање или неприхватање полног идентитета, друштвеног статуса, улоге у друштву, властите вриједности у очима других итд., резултујући непостојаним и колебљивим понашањем.

Кандидаткиња тврди да се питање идентитета може чинити екстерним када се ради о развоју способности комуницирања као примарном циљу наставе страног језика у контексту комуникативног приступа. Међутим, способност усвајања и коришћења језика је сигурно контекстуално условљена, а окружење сачињено од вршњака кључно за функционисање појединца на часу и ван њега, у фази консолидације идентитета, када се ја огледа првенствено у вршњацима. Кандидаткиња не очекује да је наставу страног језика могуће толико персонализовати да преузме на себе улогу психолошког помагала, али вјерује да пажљиво осмишљене активности и организација рада могу помоћи да се стекне или оснажи свијест о властитом и туђим идентитетима.

У прегледу истраживања разматрају се и појмови датог и конструисаног идентитета ега, које психолог Џејмс Марша повезује са степеном у којем је појединац истражио и одредијелио се за одређени идентитет у сфери занимања, религије, родних улога и др. Према њему, појединац приликом избора може проћи кроз неке или све од следеће четири фазе: идентитетску дифузију, коју карактерише одсуство свијести о идентитету; досуђивање идентитета (*identity foreclosure*), уз прихватање идентитета одраслих без експериментисања; идентитетски мораторијум, у којем појединац експериментира с различитим вриједностима, схватањима итд. и које је идентично с периодом кризе; и остварење идентитета (*identity attainment*), када је појединац изишао из идентитетске

кризе и определијелио се за неко увјерење, улогу или вриједност.

Парафразирајући Маршу, кандидаткиња истиче како само особе с конструисаним идентитетом посједују осјећај учешћа у процесу који је самоинициран и саморегулисан, те знају ко су, како су таквима постале и свјесне су властите улоге у том процесу. Стање идентитета може се доказати, у смислу посједовања искуства тј. свијести о конструисању истих, описивањем будућих дешавања у том домену, што може бити тема задатака писања у настави енглеског језика, на примјер. Идеолошки и окупациони идентитет о којима Марша говори такође је могуће укључити у садржај истраживања, јер је идеолошко изразито присутно у домену филолошког образовања (национални и културни идентитет, питање акултурације), с вјероватним директним утицајем на окупациони идентитет студената који се школују за занимања којима се посредује између језика и култура (професори језика, преводиоци, културни радници).

За кандидаткињу је битан и концепт наративног идентитета Дана Макадамса, приче о себи, која може имати велики број ментално ситуационираних протагониста (*imagoes*), од којих сваки може представљати неки аспект идентитета појединца, идеализованих персонификација *ja*, који међу собом могу бити а често и јесу супротстављени, те оно што Золтан Дорњеј пише о стварном, могућем, пожељном и идеалном *ja*, који се могу искористити као средство у процесу усвајања страног језика. У складу с реченим, учење страних језика се може схватити или представити као прича, а ученик, тј. његово *ja*, као идеализована ученичка персонификација, односно протагониста те приче. Теорија наративног идентитета може се употријебити кроз драмске активности или писање прича, који траже „конструисање” идентитета. Такође, у свјетлу чињенице да адолесценти изразито уживају у компјутерским играма симулације живота (*The Sims*), вриједило би оцијенити инструктивни потенцијал истих и у језичкој учионици.

Кандидаткиња истиче и значај неуролошке теорије Џона Шумана о процјени подстицаја (*stimulus appraisal*), која се у мозгу одиграва у пресеку пет равни, а која постаје дијелом цјелокупног вриједносног система појединца и чини основу његове афективне реакције, те тако и усвајања знања. Примјену ове теорије у овом истраживању види кроз конструисање мини-упитника везано за процјену подстицаја за појединачне задатке.

Посматран као појединачни и колективни, идентитет ега може се истражити кроз теме у вези с вриједносним системима, религијом, идеологијом, погледом на свијет, групним нормама, когнитивним системима, менталитетом, психолошким карактеристикама, итд. (Загорка Голубовић) Могле би бити обухваћене и компоненте заједничког искуства које конституишу колективни идентитет, на примјер, континуитет искуства генерације дате популације, заједничко сјећање на специфичне догађаје који су чинили пријеломне тачке колективне историје, и осјећање заједничке судбине, или би у склопу колективног било могуће истраживати групни, социјални, национални, класни, културни и друге идентитете, а закључке довести у везу с теоријама мотивације (нпр., Гарднера и Ламберта).

Поред наведених поставки и поменутих теоретичара, кандидаткиња наводи допунску литературу на тему идентитета ега и личности уопште, те психолингвистичку литературу, коју ће консултовати у циљу поставке истраживања и добијања валидних резултата (Ејчисон, Филд, Лапсли и Пауер, Шварц и др., Вилијамс и Бурден, Грифитс и Киохејн, Савић, Ивић и др., Златковић, Игњатовић-Савић).

Радна хипотеза са циљем истраживања

Кандидаткиња полази од хипотезе да је при примјени принципа комуникативног приступа могуће персонализовати наставу енглеског као страног језика са старијим адолесцентима уз укључивање садржаја битних за њихово психосоцијално самоодређење. Узети као основа индивидуалних и групних активности (задачи, пројекти), ови садржаји могу поспешити стављање ученика/студената у средиште наставног процеса и јачањем њихове мотивације утицати на интеракцију у разреду и динамику наставе. Наставни процес би тако постао изразитијим фактором интринзичне мотивације, чиме би се поспешило усвајање језика и побољшање способности комуницирања, као и консолидација индивидуалног и колективног, превасходно групног, идентитета ученика, као природна фаза психосоцијалног развоја у периоду старије адолесценције.

Ограничење које кандидаткиња износи тиче се контекстуалне условљености истраживања и примјенљивости резултата на ширу популацију старијих адолесцената у РС, с обзиром на групу с којом ће радити истраживање у учионици. Неки резултати биће примјењиви и на друге околности у мјери у којој се буду тицали рада испитаника тог узраста на наставним активностима које имају или могу имати еквиваленте у наставном процесу уопштено. Ограничени увид који би био добијен посматрањем часова енглеског као страног језика са старијим адолесцентима у формалном систему образовања омогућиће да се изнесу претпоставке о утицају на мотивацију и усвајање језика одређених ставова и увјерења који карактеришу индивидуални и колективни/групни идентитет ученика (стварна, могућа, пожељна и идеална представа о себи; групни, класни, културни и национални идентитет), али не и дефинитивни закључци о могућности оптималне примјене приступа на том нивоу.

Материјал и метод рада

Кандидаткиња предлаже комбиновано квалитативно-квантитативно истраживање подијељено у неколико фаза, а за сваку конкретне методе и технике у зависности од типа истраживачких активности. Из приједлога се види да ће бити примијењена метода теоријске анализе и синтезе у дијелу прегледа литературе о теоријским основама комуникативног приступа у настави енглеског језика као страног и психолошким теоријама идентитета, које су препознате као изразито важне у примијењеној лингвистици. Током акционог истраживања, које се планира у току двије узастопне године ради потврде добијених резултата, ефикасност организованих активности спрам постављених циљева биће мјерена помоћу лингвистичких тестова и техника интервјуисања и анкетања. Анкете ће бити обрађене помоћу програмског пакета SPSS. Уџбеници које ће кандидаткиња анализирати адекватно су одабран материјал утолико што се искључиво они користи у раду са старијим адолесцентима у формалном систему образовања, што квантитативно покрива највећи дио ове популације.

Научни допринос истраживања

Резултати овог истраживања представљаће значајан допринос методици наставе не само енглеског већ и других страних језика, а биће од интереса и за развојну и педагошку психологију, у погледу оцјене значаја и потенцијала идентитета као индивидуалне разлике за учење и усвајање језика уопште, те посебно у случају старијих адолесцената.

- а) Значај истраживања;
- б) Преглед истраживања;
- в) Радна хипотеза са циљем истраживања;
- г) Материјал и метод рада;
- д) Научни допринос истраживања.

3. ОЦЈЕНА И ПРИЈЕДЛОГ

Имајући у виду досадашњи рад мр Светлане Митић у настави, преводилаштву и истраживању, Комисија закључује да је кандидаткиња дорасла задатку израде докторске дисертације на предложеној тему, те да ће својим увидима обогатити подручје примијењене лингвистике и методике наставе енглеског језика као страног. На основу поднијетог приједлога истраживања тему сматрамо прихватљивом и погодном за обраду на начин и у облику који се предлаже. Тема је интердисциплинарног карактера, а како је кандидаткиња већ објављивала стручне радове на методичке теме и научне радове, укључујући ту и магистарски рад, који се баве питањима културе и идентитета, сигурне смо да ће тему обрадити адекватно, примјеном адекватно предложене комбиноване квалитативно-квантитативне методе, и успјети да кроз обраду синтетише све релевантне лингвистичке и психолошке закључке. Да би наслов дисертације у потпуности пренио садржај истраживања, ипак предлажемо да се у исти укључи и ријеч „усвајање”, те да наслов у коначној верзији гласи „Утицај идентитета ега на усвајање енглеског као страног језика при примени комуникацијског приступа у настави са старијим адолесцентима”.

- а) Кратка оцјена о научним и стручним квалификацијама кандидата тј. о његовим способностима да приступи изради дисертације;
- б) Научна или практична оправданост предложених истраживања и резултати који се могу очекивати;
- в) Мишљење о предложеној методи истраживања;
- г) Уколико комисија сматра да кандидат не посједује одговарајуће научне и стручне квалификације, да неке претпоставке кандидата у вези пријављене дисертације нису тачне или је предложен метод рада неадекватан, исти треба детаљно образложити.
- д) Приједлог са образложеном оцјеном о подобности теме и кандидата (Обавезно написати оцјену да ли су тема и кандидат подобни или не)

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. др Сања Јосифовић-Елезовић, доцент; ужа научна област: специфични језици – енглески језик; Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци; ментор;

Ј. Елезовић

2. др Жељка Бабић, ванредни професор; ужа научна област: специфични језици – енглески језик; Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци; члан;

Ж. Бабић

3. др Данијела Кулић, доцент; ужа научна област: англистичка лингвистика; Филозофски факултет Универзитета у Приштини с привременим седиштем у Косовској Митровици; члан.

Д. Кулић